

عنوان مقاله:

تبیین تغییر تلفظ فعل پی بستی /ast-/ در بافت های گوناگون در چارچوب نظریه بهینگی

محل انتشار:

پژوهش های زبانی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

بشیر جم - استادیار دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

از بین فعل های پی بستی که در واقع صورت های تصریفی و وابسته فعل «بودن» در زمان حال هستند بیشترین تغییرات یا فرایندهای واجی در مورد صورت سوم شخص مفرد، یعنی /ast-/ رخ می دهد. این پی بست در برون داد یا بازنمایی آوایی در یک بافت به [as]، در یک بافت دیگر به [s] و در چهار بافت به [e] تبدیل می شود. وجه مشترک همه این برون دادها حذف همخوان /t/ است. تلفظ محاوره ای معیار این پی بست در بافت های گوناگون تحت تاثیر فرایندهای واجی گوناگونی قرار دارد. در این پژوهش استدلال می شود که چه فرایندهای واجی موجب تلفظ های گوناگون این پی بست در بافت های گوناگون شده اند. این فرایندها شامل حذف واکه یا درج همخوان میانجی برای برطرف ساختن التقای واکه ها، هماهنگی واکه- همخوان، حذف پایانی، درج و افراستگی هستند. علت اولیه رخداد اکثر این فرایندها، واکه آغازین بودن این پی بست است. حذف همخوان نیز دلیل دیگر است. این پژوهش تحلیلی در چارچوب نظریه بهینگی (پرینس و اسمولنسکی، ۲۰۰۴/ ۱۹۹۳) انجام شده و هدف آن دست یابی به یک رتبه بندی دربرگیرنده نهایی از محدودیت های مختلف بوده است. این رتبه بندی نهایی تبیین کننده همه تلفظ های فعل پی بستی /ast-/ در بافت های گوناگون است. پیش از ورود به تحلیل های بهینگی ترتیب این فرایندها و تعامل شان با یکدیگر مورد تحلیل قرار می گیرد. نتایج این پژوهش بالغ بر شش مورد است که هر یک بیانگر واقعیاتی پیرامون واج شناسی فعل پی بستی /ast-/ می باشد.

کلمات کلیدی:

پی بست-/ast-/, التقای واکه ها، حذف، درج، افراستگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1215979>

